

Айни замон дар Тоҷикистон ҳам дар доктрина ва ҳам дар амалияи татбиқи ҳуқуқ масъалаҳои меъёрҳои коллизсионӣ дар илми ҳуқуқ вобаста ба паҳн шудани он дар бисёр соҳаҳои фаъолияти хоҷагии қомеаи мо борҳо ба миён гузошта мешаванд. Илова бар ин, маъруфияти меъёрҳои коллизсионӣ меафзояд, ки яке аз сабабҳои зарурати ҳалли масъалаҳои хусусӣ мебошад.

Мубрамияти мавзӯ бо як чанд омилҳои ҷиддӣ аз ҷониби муаллиф асоснок карда шудааст. Чуноне муаллиф зикр менамояд «Қобили зикр аст, ки дар ҚТ то имрӯз мазмун ва моҳияти меъёрҳои коллизсионӣ ҳамчун навъи мушаххаси меъёрҳои ҳуқуқӣ ва масоили амали онҳо дар муносибатҳои ҷамъиятӣ бо унсурҳои хориҷӣ мавриди таҳқиқоти илмӣ ва амалӣ қарор дода нашудааст, ки баррасии ҳамаҷонибаи мавзӯи мазкур ба пешрафти назария ва амалияи ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ дар ҚТ сабаб хоҳад гашт» (с.7).

Асоснокӣ ва муътамад будани хулосаҳо ва тавсияҳо, ки дар диссертатсия зикр гардидаанд. Диссертатсия таҳқиқоти анҷомёфтаи илмӣ-таҳассусӣ буда, натиҷаи он барои рушди илми ҳуқуқи маданӣ ва ҳуқуқи байналхалқӣ хусусӣ мусоидат мекунад. Ҷанбаҳои дигари мавзӯи диссертатсия барои рушди илмҳои соҳавӣ дигари ҳуқуқшиносӣ аҳаммияти муҳим дорад.

Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, инчунин таҳлили ақидаҳои дар илм ҷойдошта, муайян намудани мавқеи мустақили ҳеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофӣ маводҳои илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он дараҷа медеҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навоварии таҳқиқот дар он ифода мегардад, ки диссертатсия дар асоси мавқеи устувори таҳқиқотиву ҳамаҷонибаи муаллиф оид ба масъалаи

проблемаҳои ҳуқуқи байналхалқии хусусӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон гузаронида шудааст ва барои мукамал гардонидани қонунгузорӣ дар бахши мазкур як қатор пешниҳодҳо карда шудааст. Навгони таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки дар ҚТ таҳқиқоти илмии мукамал дар мавриди амалияи меъёрҳои коллизсионӣ то ҳол вуҷуд надорад, гарчанде ки ҳамкориҳои иқтисодии шахрвандон ва ташкилотҳои милли бо ҳамтоёни хориҷӣ пайваста меафзоянд. Аз ин рӯ, таҳия ва татбиқи меъёрҳои коллизсионӣ бояд бо дарназардошти манфиатҳои миллию иқтимоӣ ва эҳтиёҷоти амалии иштирокчиёни муносибатҳои дорой унсурӣ хориҷӣ амалӣ гарданд.

Таҳқиқоти анҷомдодашуда, нахустин қадамҳои пажӯҳиш доир ба масоили амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ буда, чиҳати ташаккул ва таҳкими соҳаи илми ҳуқуқшиносии ватанӣ, инчунин қонунгузорӣ ва амалияи худии ҳуқуқтатбиқкунӣ мусоидати бевосита намуда метавонад.

Чунин нуқтаҳои илми ба ҳимоя пешниҳодшаванда хусусияти навгонӣ доранд:

1. Моҳияти меъёри коллизсионӣ тавассути таъиноти функционалии он ифшо мегардад, яъне муайян намудани низоми ҳуқуқие, ки бояд нисбат ба муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқии дорой унсурӣ хориҷӣ татбиқ карда шавад. Самаранокии татбиқи меъёрҳои коллизсионӣ дар ин соҳа аз таносуби мақоми ҳуқуқии иштирокчиён, хусусиятҳои объекти муносибати ҳуқуқӣ ва ҳолатҳои ҳуқуқии дорой аҳаммияти ҳуқуқӣ вобаста мебошад, ки боиси ба вуҷуд омадан, тағйир ёфтани ё қатъ гардидани чунин муносибатҳо мегарданд.

Сабаби мансуб донишмандони муносибати хусусӣ-ҳуқуқӣ ба соҳаи ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ на навъи уҳдадорӣ, балки мавҷудияти ҳолатҳои объективие мебошад, ки онро бо давлати хориҷӣ мепайванданд. Ин ҳолатҳо метавонанд ба иштирокчиёни муносибати ҳуқуқӣ, объекти он ё ба фактҳои ҳуқуқӣ дахл дошта бошанд ва дар маҷмӯъ унсурӣ хориҷиро ташкил медиҳанд.

Меъёрҳои коллизсионӣ ҳамчун воситаи махсуси ҳуқуқӣ амал менамоянд ва тавассути онҳо низоми ҳуқуқии миллие муайян карда мешавад, ки бояд нисбат ба муносибати дахлдор татбиқ гардад. Ҳамзамон, доираи амали меъёрҳои коллизсионӣ ба ҳалли зиддиятҳо байни ҳуқуқи дохилии давлат ва ҳуқуқи давлати хориҷӣ маҳдуд мегардад, дар ҳоле ки таносуби ҳуқуқи милли ва ҳуқуқи байналмилалӣ дар асоси принципи бартарияти уҳдадорихои байналмилалӣ ҳал карда мешаванд.

2. Шаклгирии меъёрҳои коллизсионӣ дар ҚТ аз замони давлати шуравӣ (дар шакли маҳдуд) оғоз ёфта, дар замони истиқлолияти давлатӣ ба таври пурра мукамал карда шуда, мавриди истифода ва татбиқи васеъ қарор гирифтаанд.

Дар шаклгирии ҳар як соҳаи ҳуқуқ ва мукамалгардонии меъёрҳои он маҳз давлат бо мақсади ба роҳ мондани сиёсати дурусти дохиливу хориҷӣ ва танзими муносибатҳои бавуҷудоянда, бахусус муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқии дорои унсури хориҷӣ талош менамояд. Истиқлолияти давлатии ҚТ заминаи мусоид ва асоси воқеӣ баҳри инкишофи ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ ҳамчун яке аз соҳаҳои муҳимми ҳуқуқ дар низоми ҳуқуқии кишвар ва рушди меъёрҳои коллизсионӣ гардид, ки асоси бунёди онро ҳамчун соҳаи мустақили ҳуқуқи ҚТ ташкил медиҳанд.

3. Таъсиррасонии ҳуқуқӣ ба муносибатҳои молумулкӣ бо унсури хориҷӣ тавассути меъёрҳои коллизсионӣ амалӣ карда мешавад, ки ҳамчун механизми мувофиқати низомҳои ҳуқуқии гуногун баромад менамоянд.

Набояд таъиноти меъёрҳои коллизсиониро танҳо бо ташкили алоқа байни субъектҳои муносибатҳои байналмилалии хусусӣ донист. Функсияи ташкилӣ ва танзимии меъёрҳои коллизсионӣ бо ҳам таъсири мутақобила дошта, якҷоя таъсири заруриро ба субъектони ҳуқуқ-шаҳрвандон ва шахсонӣ ҳуқуқии кишварҳои гуногун мерасонанд.

Агар ин таъиноти меъёрҳои коллизсиониро аз ҳам ҷудо намоем, ин маънои онро дорад, ки аҳаммияти танзимнамоии онҳоро инкор ва ё рад

менамоем., Охиринҳо ҳам дар танзими муносибатҳои хусусияти молумулкӣ дошта якҷоя бо меъёрҳои моддӣ ва ҳам бевосита амал менамоянд.

4. Дар ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ бояд масъалаи амалии меъёрҳои коллизсионӣ аз категорияи татбиқи ҳуқуқи хориҷӣ фарқ карда шавад, зеро ин ду мафҳуми аз ҳам фарқкунанда мебошанд. Амалии меъёри коллизсионӣ муайянкунандаи он аст, ки дар ин ҷо он муносибати байналмилалии хусусӣ ҳуқуқи кадом кишвар бояд татбиқ карда шавад. Амалии меъёри коллизсионӣ дар асоси қонуни миллии ҷо шартномаҳои байналмилалӣ ба роҳ монда мешавад.

Аҳаммияти илмӣ, амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Дар натиҷаи гузаронидани таҳқиқоти мазкур дар Тоҷикистон доираи васеи маводи илмии алоқаманд ба муҳтавои фарогирандаи мавзӯи таҳқиқотӣ мавриди омӯзиш, таҳлилу таҳқиқ ва натиҷагирӣ қарор дода шудааст. Натиҷаҳои таҳқиқоти мазкур метавонанд дар раванди минбаъдаи омӯзиш ва таҳлилу мавзӯ, навиштани корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ ва ҷараёни таълим мавриди истифода қарор дода шавад. Таклифу пешниҳодҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ барои такмили раванди ҳуқуқэҷодкунӣ, қонунгузорӣ, тафсир ва татбиқи ҳуқуқи дар соҳаи мазкур аҳаммияти илмӣ-амалӣ доранд.

Дар асоси эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Дар асоси асосноккунии хулосаю ва пешниҳодҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ аз натиҷаҳои омӯзиши ҳамаҷонибаи масъала бармеоянд. Рисолаи мазкур, аввалин таҳқиқоти мукаммал оид ба масъалаи матраҳшаванда мебошад. Дар ин замина муаллиф қонунгузориҳои миллии, таҷрибаи давлатҳои алоҳида ва амалияи ҳуқуқтатбиқкуниро ба таври муназзам таҳлилу баррасӣ намудааст. Гузашта аз ин, муаллиф рисолаҳои илмии як қатор олимони ватаниву хориҷиро ҷиҳати мукаммал ва пурғановат гардонидани рисолаи илмии

худ мавриди истифода қарор додааст, ки ин ҳама эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро инъикос менамоянд. Таҳлили муфассали доктринаи ҳуқуқӣ, қонунгузори миллӣ ва байналмилалӣ имконият фароҳам овардааст, ки истилоҳоти ҳуқуқӣ ва мафҳумҳои асосӣ оид ба мавзӯи баррасишаванда равшан шуда, дар партави он пешниҳодҳои муайяни илмӣ манзур шудаанд, ки барои такмили қонунгузори соҳа ва татбиқи самараноки меъёрҳои ҳуқуқӣ дар амалия кумак менамоянд.

Саҳми шахсии доктринаи дарёфти дараҷаи илмӣ. Саҳми шахсии муаллифи диссертатсия бо сатҳи нафғони илмии диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар семинарҳои назариявӣ ва конференсияҳои илмӣ-амалӣ тасдиқ карда мешаванд. Ҳамзамон, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби диссертатсия саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешкаш шудаанд, заминаи кофӣ ва бозътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд.

Асосҳои назариявии таҳқиқоти диссертатсияро корҳои илмии олимони ватаниву хориҷӣ, ки ба масъалаи мазкур бахшида шудаанд, ташкил медиҳанд. Заминаҳои амалии таҳқиқотро таҷрибаи ватанӣ ва мақомоти давлатии ваколатдор ташкил додааст. Асосҳои методологӣ таҳқиқоти диссертатсиониро усулҳои умуминазариявӣ ва махсуси ҳуқуқии ташкил додаанд.

Таҳлили густурдаи мавзӯи таҳқиқот ва дар асоси он нашр гардидани натиҷаҳои диссертатсия дар мақолаҳои илмӣ, эътимоднокии онро пурра тасдиқ менамоянд. Тавсия ва пешниҳодҳои манзуршудаи муаллиф бо дарназардошти таҳлилҳои муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон бо қонунгузори давлатҳои хориҷӣ, масъалаҳои назариявӣ ва амалӣ, бахусус амалияи мақомоти судӣ сурат гирифтааст.

Муаллиф хулосаю пешниҳод ва тавсияҳои худро бо сарчашмаҳои дақиқи илмӣ бо истинод овардан ба маводи илмӣ ва қонунгузорию корҳои амалӣ асоснок намудааст.

Чоп намудани таълифоти натиҷаҳои диссертатсия дар матбуоти илмӣ. Муаллиф аз рӯйи натиҷаҳои гузаронидашуда 9 мақолаҳои илмӣ, аз он ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҶТ ва 4 мақола дар дигар нашрияҳо нашр гардидаанд.

Муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳои муаллиф дар конференсияҳои сатҳи гуногун инъикос ёфтаанд.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Муаллиф ба пуррагӣ тавониста аст, ки дар доираи 3 боб ва 9 зербоб моҳияти мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионро баррасӣ кунад. Сохтори диссертатсия аз рӯйхати ихтисорот, муқаддима, се боб, нуҳ зербоб, хулоса, номгӯйи адабиёт (маъхазҳо) ва феҳристи интишороти илмии доктараби дараҷаи илмиро дар бар мегирад.

Дар муқаддима асоснокии интиҳоби мавзӯ тавзеҳ дода шуда, мушқилооти назария ва амалия вобаста ба мавзӯ матраҳ шуда, аҳаммият ва саривақтӣ будани таҳқиқоти илмӣ пешниҳод карда шудааст. Ҳамчунин, дар муқаддима мақсаду вазифаҳо, объекту мавзӯи таҳқиқ, навгониҳои илмӣ, аҳаммияти амалии натиҷаҳои бадастовардашуда муайян гардидаанд.

Боби якуми рисола “Мафҳум, таснифот ва хусусиятҳои амали меъёрҳои коллизсионӣ” масъалаҳои мафҳум ва таснифоти меъёрҳои коллизсионӣ дар ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ ва хусусиятҳои амали меъёрҳои коллизсионӣ дар ҳуқуқи байналмилалии хусусиро фаро

мегирад. Дар ин боб низоми қонунгузори ватанӣ ва байналмилалӣ доир ба масъалаҳои коллизсионӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаст.

Боби дуюми рисола “Проблемаҳои амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои маданӣ бо унсури хориҷӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” бахшида шудааст ба амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои ашъӣ бо унсури хориҷӣ, амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои меросӣ бо унсури хориҷӣ, амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои шартномавӣ бо унсури хориҷӣ ва амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими уҳдадорихои ғайришартномавӣ бо унсури хориҷиро дар бар мегирад.

Боби сеюми рисола “Проблемаҳои амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои алоҳидаи ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ” таҳлили амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои оилавӣ бо унсури хориҷӣ ва амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои меҳнатӣ бо унсури хориҷиро дар бар мегирад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи Олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Исмаилода Исматулло Бобохуҷа дар мавзӯи «Масоили амали меъёрҳои коллизсионӣ дар танзими муносибатҳои хусусӣ-ҳуқуқӣ бо унсури хориҷӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», ба талаботи банди 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Натиҷа ва нуқтаҳои навини илмии ба ҳимоя пешниҳодшуда саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Мутобиқати таҳассусӣ илмии Исмаилода Исмаило Бобоҳуҷа барои дарёфти дараҷаи илмӣ ба ихтисоси 5.5.3 – ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ ҷавобгӯ буда, ҳамзамон робитаи кор бо ихтисоси мазкур мувофиқ аст.

Дар баробари ҷанбаҳои зиёди мусбат доштани таҳқиқоти унвонҷӯ баъзе масъалаҳои баҳснок ба мушоҳида мерасад. Бо дарназардошти андешаҳои боло баъзе эродҳо ба мазмун ва шакли диссертатсия ва автореферат пешниҳод мешаванд:

1. Муаллиф дар навгонии дуҷум зикр кардааст, ки “Истиқлолияти давлатии ҚТ заминаи мусоид ва асоси воқеӣ баҳри инкишофи ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ ҳамчун яке аз соҳаҳои муҳимми ҳуқуқ дар низоми ҳуқуқии кишвар ва рушди меъёрҳои коллизсионӣ гардид, ки асоси бунёди онро ҳамчун соҳаи мустақили ҳуқуқи ҚТ ташкил медиҳанд.” Яъне муаллиф ҳуқуқи байналмилалӣ хусусиро ҳамчун соҳаи мустақили ҳуқуқ баррасӣ менамояд, аммо дар рисола мавқеи худро доир ба ин масъала бо таври комил асоснок накардааст. Хуб мешавад, ки ҳангоми ҳимоя доир ба ин масъала равшанӣ андохта шавад.
2. Ба назари мо зербобҳои боби сеюм давоми мантиқии боби дуҷуми диссертатсия мебошад ва зарурат ба номи боби сеюм нест.
3. Яке аз масъалаҳои ҷиддӣ дар замони муосир ин ташаккули меъёрҳои коллизсионии марбут ҷаброни зараре, ки тавассути шабқаҳо расонида шудааст мебошад. Мутаасифона муаллиф ба ин масъала аҳамият на додааст.

Албатта, камбудҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертатсионӣ тақризшавандаро паст намекунад ва баҳои мусбати диссертатсияро тағйир намедиҳанд. Хулосаҳои пешниҳодгардидаи Исмаилода Исмаило Бобоҳуҷа мантиқан дуруст ва илман асосноканд. Бешубҳа, натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ тақризшаванда аҳамияти

назариявӣ ва амалӣ доранд, метавонанд дар фаъолияти илмӣ ва раванди таълим истифода шаванд.

Мувофиқати автореферат ба мухтавоии диссертатсия. Автореферат ба мухтавоии диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла мухтасар мазмуни кофии бобҳо ва зербобҳои диссертатсия дарҷ ёфтаанд.

Хулоса доир ба диссертатсия. Аз омӯзиши матни пурраи диссертатсия ва автореферат хулоса намудан мумкин аст, ки таҳқиқоти докталаби дарёфти дараҷаи илмӣ Исмаилова Исмаилова Бобоҷа пурра ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои ҳуқуқшиносӣ, бахусус, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд, зеро натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф барои рушди илми ҳуқуқи маданӣ, соҳибкорӣ ва соҳаҳои дигар мусоидат карда, боис мегарданд, ки яке аз масъалаҳои муҳимми илми ҳуқуқи маданӣ тақвир ёбад. Хулоса, пешниҳод ва дастовардҳои муаллиф барои рушди қонунгузорӣ, фаъолияти мақомоти дахлдори давлатӣ ва тақмили соҳаҳои ҷумҳурӣ аҳамияти муҳим доранд. Ҳамзамон, онҳо метавонанд, ҳангоми таҳия ва татбиқи барнома, стратегия ва концепсияҳои давлатӣ истифода шаванд. Маводи диссертатсия ҳангоми тадриси фанни таълимии ҳуқуқи маданӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ, ҳуқуқи оилавӣ ҳангоми иҷрои корҳои мустақилона, навиштани рисолаҳои дипломӣ, магистрӣ, диссертатсияҳо метавонад ба таври васеъ мавриди истифода қарор гиранд, ки ҷанбаҳои мусбати корро нишон медиҳанд.

Тақризи табиқи талаботи бандҳои 76-79 ва 81 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, таҳия гардидааст.

Диссертатсия ва тақризи муассисаи тақриздиханда дар семинари васеи илмӣ-назариявии кафедраи ҳуқуқи факултети ҳуқуқ ва гумруки

Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон баррасӣ шудааст. Суратмаҷлиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ № 4 аз 10 -уми апрели соли 2026.

Тақризи муассисаи тақриздиханда аз ҷониби Меликов У.А. – доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, и.в. профессори кафедраи ҳуқуқи факултети ҳуқуқ ва гумруки Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон (ихтисос: 5.5.3. – ҳуқуқи маданӣ; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ) омода карда шуда, дар маҷлиси кафедра муҳокима ва ҷонибдорӣ карда шудааст. Суратмаҷлиси кафедра № 4 аз 10- уми апрели соли 2026.

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ,
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, мудири
кафедраи ҳуқуқи факултети ҳуқуқ
ва гумруки Донишгоҳи байналмилалии
сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон

Холиқов Н.А.

Ташхисгар, д.и.х., и.в. профессори кафедраи
ҳуқуқи факултети ҳуқуқ
ва гумруки Донишгоҳи байналмилалии
сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон

Меликов У.А.

Котиби чаласа, н.и.х., муаллими калони
кафедраи ҳуқуқи факултети ҳуқуқ
ва гумруки Донишгоҳи байналмилалии
сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон

Шерализод С. М.

Имзои Холиқов Н.А., Меликов У.А.
ва С. М. Шерализодро тасдиқ менамоям
Сардори раёсати кадрҳо ва
корҳои махсус ДБССТ

Чураев.Ш.Н.

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон, 734055, ш. Душанбе, хиёбони Борбад 48/5
Тел. (+992 237) 234-88-02
Сайт: www.iutet.tj E-mail: dsx_ips@mail.ru

«11.» 04. 2026 сол